

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXVII. évfolyam I. szám

2023. január

*„Sokan mondják: Bár jó napokat látnánk, és ránk
ragyogna orcád világossága, Urunk!*

Zsoltár 4:7

Egyházunk 2022. évi jeligéje:

„Beszéded megelevenít engem.” Zsoltár 119:50

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

1-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **Szövetség megújító és úrvacsorai istentisztelet** lesz;

2-8-ig **aliansz imahét**

8-án, vasárnap: 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz:

Egy szívvel és egy szájjal (Róma 15,1-13)

15-én, vasárnap: 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz:

Olyanról nem mernék beszélni... (Róma 15,14-33)

15-22-ig **ökumenikus imahét** lesz

22-én, vasárnap: 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz:

A köszöntés parancsa (Róma 16,1-16)

29-én, vasárnap: 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz:

A szakadások és botránkozások háttere (Róma 16,17-27)

Rendszeres programjaink:

Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on, minden hónap első keddjén az internetes imakörben úrvacsorát is veszünk.

Csütörtökön 17 órától a Tompa M. utcában **Bibliaóra**, és Zoom-on is Pénteken 16 óra **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban (Köztársaság tér 2/b.)

Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécssett, az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán:

<https://www.facebook.com/pecsimetodista>, vagy

<http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon

Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.

Vasárnap 15⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet.

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az **evangélikus imateremben**

Lelkigondozói beszélgetésre van lehetőség péntekenként 8-12 óráig és szombaton 14-19 óráig (Előzetes egyeztetés szükséges a 30/489-6671-es telefonszámon)

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Születésnaposoknak

Boldogan áldjuk Istent, aki nagy kegyelméből megmutatta magát nekünk ajándékain keresztül. Meg is fog tartani minket a szeretetben és az egységben, és jóságosan vezet bennünket itt és az örökkévalóságban is.

Cseh testvérek

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

Új metodista püspök: Dr. Stefan Zürcher

November 18-án, pénteken este megválasztották a Közép- és Dél-európai Centrálkonferencia új püspökét. A Bazelben tartott centrálkonferencia ülés küldöttei a svájci Stefan Zürchert választották meg az Metodista Egyház püspökévé a Közép- és Dél-Európai Centrálkonferencia számára. A 4. szavazási fordulóban pontosan annyi szavazatot (41 voks) kapott, amennyi a megválasztáshoz szükséges.

Stefan Zürcher püspök 55 éves. A zürichi ETH agronómusi tanulmányait követően a németországi Reutlingenben, a német metodista teológián tanult, majd a Zürichi Egyetem Hittudományi Karán doktorált. 2000-tól 2015-ig gyülekezeti lelkészként szolgált a Zürich Oberlandban a Rüti, Wald és Hombrechtikon metodista gyülekezeteiben. 2015 óta a Svájci Metodista Egyház szuperintendense. Az egyházban végzett sokrétű szolgálata a múltban magában foglalja a katonai lelkési szolgálatot is.

Stefan Zürcher nő, négy felnőtt gyermeke van. “Nem stratégia” – vallja magáról Zürcher – “hanem olyan valaki, aki segít megvalósítani a dolgokat, és teret teremt, ahol az emberek kísérletezhetnek”. Ennek során szeret rendhagyó utakon járni. – “Ezen túlmenően, élvezem, hogy az evangélium tanítója és hirdetője lehetek.” – fogalmazza meg magáról.

Vasárnap, 2022. november 20-án 14 órai kezdettel ünnepi istentisztelet volt a bázeli református Münsterben, amelyen Stefan Zürchert felszentelték a Metodista Egyház közép- és dél-európai püspökévé.

A magyar egyházat dr. Khaled László szuperintendens, Gyurkó Donát és Vigh Bence lelkészek, valamint ifj. Schauermann Henrik, Csernák Dávid és Harman János laikus küldöttek képviselik.

SIGMAR FRIEDRICH, ZÜRICH

Az új év küszöbén

Most, mikor visszanézek,
látom, te voltál ott velem.
Áldó kezekben tartva
óvtad az életem.
Vigyáztál rám, mert léptem
oly sokszor botlott, félrevitt,
de mikor épp elestem volna,
a te kezembe hulltam,
jó Atyám, már megint.

Kérlek, légy velem, kísérsz el,
az új évben te vezess!
Ne rettentsen meg semmi,
ami számomra félelmetes,
hanem akarjam, tudjam kérni
erőd és szereteted,
s így az új esztendő útját
járhassam végig veled!
Ámen.

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

Terveket kovácsolni

Nagy lendülettel kezdte meg az új esztendőt? Változásokat tűzött ki célul, és terveket kovácsol? Rendben, ez azt mutatja, hogy felelőséget vállal az életéért. Ha viszont megállunk egy percre, észrevesszük, hogy a

jövőt egyáltalán nem tudjuk kézben tartani. Jó, ha ezt tudjuk. De nem is vagyunk valamilyen sorsnak kiszolgáltatva, hanem bízhatunk Istenben. Mindazon dolgok felett áll, amelyek ez évben megtörténnek. Ha ezt tudja, akkor tervezhet, és aktívan foghat bele a mindennapokba. Azt a kérdést is feltéve: „Te mit szeretnél Uram?”

NÉMETBŐL FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Madagaszkár - methodista gyülekezet

Az elmúlt évben Madagaszkár szigetén árvíz pusztított. A pusztítás következtében nagy nyomorúságba kerültek az egyébként sem jó módú országban. Ez érintette methodista testvéreinket is, akik elhagyott gyermekeket befogadó otthont tartanak fenn. E probléma enyhítésére 2022. januárjában a gyülekezet gyűjtését kiegészítve 270 ezer Ft-ot utaltunk számlájukra. Azóta testvéreink újabb adományokat adtak erre a célra, ezt kiegészítettük az aratási hálaadományból, és így december elején újból 100 ezer Ft-ot utaltunk a madagaszkári testvéreink számlájára, akik nagy hálával fogadták adományunkat. Ezúton köszönjük mi is testvéreink e célú adományait.

A madagaszkári lelkipásztor levele:

„Kedves Zoltán lelkész úr,
Jeannot úr és Julia asszony!

Nem tudjuk eléggé megköszönni, hogy gondolnak az UMC madagaszkári methodistákra, és azt, hogy ismét adományt terveznek

küldeni az UMC Madagascar számára. Ez egy eszköz Isten kezében, hogy megkönnyebbülést hozzon az itteni népének, Amit tesztek, azt Istennek és ennek a népnek teszitek. Minden bizonnyal ez az egész gyülekezet áldására lesz.

„Aki pedig csupán egy pohár friss vizet ad egynek is a legkisebbek közül azért, mert az én tanítványom, igazán mondom nektek, az biztosan jutalmat kap!” Máté 10:42

Isten áldjon benneteket!”

RATOVOHERY JEAN AIME
UMC MADAGASCAR LELKIPÁSZTORA

7. *Parancsolat*

Ezután mindenki hazament. Jézus pedig kiment az Olajfák hegyére. De korán reggel ismét megjelent a templomban, és az egész nép hozzásereglett; ő pedig leült, és tanította őket. Ekkor odavezettek az írástudók és a farizeusok egy asszonyt, akit házasságtörésen értek, középre állították, és így szóltak Jézushoz: „Mester, ezt az asszonyt házasságtörés közben tetten érték. Mózes azt parancsolta nekünk a törvényben, hogy kövezzük meg az ilyeneket. Hát te mit mondasz?” Ezt azért mondták, hogy próbára tegyék, és legyen mivel vádolniuk őt. Jézus pedig lehajolt, és ujjával írt a földre. Amikor továbbra is faggatták, felegyenesedett, és ezt mondta nekik: „Aki büntelen közületek, az vessen rá először követ.” És lehajolva tovább írt a földre. Azok pedig ezt hallva, egymás után kimentek, kezdve a véneken, és egyedül ő meg az asszony maradt ott a középén. Mikor pedig Jézus felegyenesedett, és senkit sem látott az asszonyon kívül, így szólt hozzá: „Hol vannak a vádlóid? Senki sem ítélte el téged?” Ő így felelt: „Senki, Uram.” Jézus pedig ezt mondta neki: „Én sem ítéllek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!” János 7:53-8:11

A jogosság jogosság marad

Bár alig valamit tudunk meg az asszonyról, azonnal elnyeri rokonszenvünket. A farizeusok szívtelen paragrafushuszárokként jelennek meg, az asszony az áldozat. Jézus hogy látja ezt a helyzetet? Egyetlen szóval sem mond ellent a vádlóknak. A megkövezés általi halálbüntetés teljesen „korrekt” lenne, így akarná a törvény (III. Mózes 20:10). És tegyük a kezünket a szívünkre: ha egyházunkban, vagy gyülekezetünkben valaki házasságtörést követne el, akkor hamar megszűnik iránta a rokonszenvünk. Egy dolog arról olvasni, és más dolog, ha személyesen éljük át a helyzetet. Bennem is rejtőzködik egy kis farizeus.

Az ítélet tehát teljesen jogszerű - és az hajtsa végre, aki büntelen! Jézus még csak azt sem kívánja, hogy minden érintett büntelen legyen, csak az, aki elkezdi. A vádlónak kellett az első követ eldobnia (V. Mózes 17:7). Azonban csak Jézus az, akinek nincs bűne. De éppen ő nem hajtsa végre az ítéletet, hanem magára vállalja a büntetést.

De a farizeusoknak sem ad egyszerűen igazat. Jézus leleplezi őket. Anélkül, hogy kimondaná, felfedi szeretetlenségüket és saját bűneiket. Őket igazán nem is az igazság és a törvény foglalkoztatta (6. vers). E célra még az asszonnyal is visszaélnék. Jézus sem a farizeusokat, sem az asszonyt nem ítéli el - és minket sem. Ez nem azt jelenti, hogy lekicsinyli

a bűnt, vagy éppen egyetértene azzal (II. vers). A kereszten azonban legyőzte a bűnt.

Imádság: Úr Jézus, szívből köszönjük a megmentésünket, a megbocsátást és az új esélyt.

MARTIN SIMON

8. *Parancsolat*

Józsué 7:1-26

Teljesen magánügy?

Ákán lopott - és ezt olvassuk: „Izrael fiai hibát követtek el...” (I. vers) [a német fordítás szerint: Izrael fiai loptak...], illetve „vétkezett Izrael...” (II. vers).

Ákán tiltott dolgot vesz magához - és 3000 katonának menekülnie kell (7:4), közülük 36 embert megölnek (5. vers).

Manapság olyan önzők lettünk, hogy ezt a mondatot nem annyira akarjuk megérteni: „Amit teszek, az az én magánügyem!”, gondolja bizonyára a legtöbb keresztyén.

Tudatosan valótlan adatokat írok be az adóbevallásomba - és a gyülekezetnek szenvednie kell emiatt?

Házasságon kívüli szerelmi kapcsolatot tartok fenn - és a gyülekezetre is kihat ennek következménye?

Ezt nem csak „ószövetségi módnak” lehet értelmezni. Az Újszövetségben is láthatjuk, hogy a gyülekezet minden egyes tagja felel az egész gyülekezetért. Pál azt írja a korintusiaknak: „Hát nem tudjátok, hogy egy kicsiny kovász az egész tésztát megkeleszti? ... Takarítsátok ki a régi kovászt...” (I. Korintus 5:6-7).

Egyénenként, vagy gyülekezetként addig nem élhetünk „győzedelmes” életet, amíg „a kiirtani való dolgok” közül még valami megtalálható nálunk (13. vers). Mit kell napfényre hozni?

Senki sem sziget egészen önmagában; mindenki egy darabja a kontinensnek, egy része az egésznek. (John Donne, angol költő, meghalt 1631-ben)

BURKHARD MEISSNER

DR. WALTER KLAIBER: SZABADSÁGRA ELHÍVVA

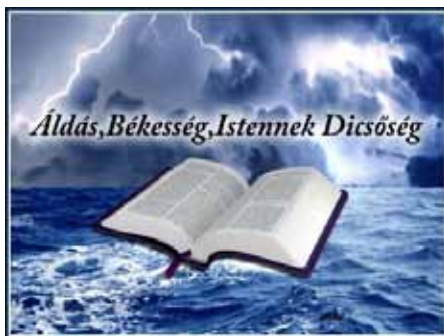
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Írás a Bibliába

– Az Újszövetség Könyve elé –

Ez a könyv a könyvek könyve,
Szegény ember drágagyöngye.
Égi harmat lankadtaknak,
Világosság földi vaknak.
Bölcsességnek arany útja:
Boldog, aki rátalál!
Szomjas lelkek forrás-kútja,
Hol pohárral Krisztus áll.

Ez a könyv az örök törvény,
Királyon láncc, rabon napfény,
Tévelygőnek hívó harang,
Roskadónak testvéri hang.
Elhagyottnak galambbúgás,
Viharvertnek ereszet,
Haldoklónak angyalsúgás:
„Ne félj: fogd a kezemet”

Gyermeknek is: „Mily szép rege”,
Bölcsnek: „Rejtelmek tengere!”
Fal, – s túl rajta élő hangok,
Köd, s benn zengő hárfák, lantok.
Templomok közt legszebb templom:
Csak megnyitom s benn vagyok.
Ablakán a Paradicsom
Rózsáira láthatok.

Minden fakul, minden romlik,
Márványvár is összeomlik.
Bíborleplek ronggyá málnak,
Dicsőségek füstbe szállnak.
Csak ez a könyv nem tér porba,
Mintha volna élő lelke!...
Ez a könyv a Mózes bokra:
Isten szíve dobog benne.

GÁRDONYI GÉZA

Visszaemlékezés Hecker testvérré, Ádám bácsira

*Ne feledkezetek meg vezetőitekről, akik az Isten igéjét hirdették nektek.
Figyeljete életük végére, és kövessétek hitüket. Zsidók 13:7*

*Édesanyám, Schauermann Menyhértné,
Lizi néni hagyatékából - Pécs 1985*

Megjegyzés: Hecker Ádám (1905-1985) egyházunk szuperintendense volt, 1957 és 1974 között. Nyugdíjazása után a pécsi gyülekezet lelkésze is volt 1974-től 1979-ig. Áldott életű, sokak által nagyon szeretett és tisztelt lelkésze volt egyházunknak. Fia Dr. Hecker Frigyes nyugalmazott szuperintendens, unokája Hecker Márton jelenleg a dombóvári körzet lelkésze.

„Gyakran hallottam róla, hogy már sok embert vezetett Jézushoz. Először 1949. augusztus 20-án volt alkalmam arra, hogy meghallgathassam igehirdetését. Prédikációja olyan egyszerű és világos, de olyan mélyreható és élő volt, hogy 36 év után is egészen közelinek érzem magamhoz. [megj.: az esemény az akkoriban Döbröközön rendezett konferenciák, mai szóval csendesnapok egyikén történt Sch.H.]

Az első prédikáció témája az volt, hogy „mi a megtérés”. Visszafordulás Jézushoz. Mert minden ember bűnben született, és ezért az ellenkező irányba halad. Ha Jézussal akar találkozni, akkor meg kell fordulnia. Ez a megtérés. Ha visszafordulunk Jézushoz, és találkozzunk vele, akkor megmutatja nekünk, hogy életünkben mit kell jóvá tenni. Ha loptunk, akkor azt be kell ismernünk, és vissza kell adnunk. Ha hazudtunk, akkor meg kell vallanunk azt. Nem kell keresni bűneinket, hanem amit Jézus megmutat nekünk, és amit jóvá kell tennünk, azt hűségesen tegyük meg. Jézus nem egyszerre mutat rá bűneinkre, hanem azon bűnök bevallására meg is adja az erőt, amire éppen rámutat. És ha bevallottuk azokat, és megtesszük a ránk eső feladatokat, akkor nyertünk bocsánatot, és el is vannak fejtve.

Követtem Ádám bácsi tanácsát, megfordultam utamon, és életem során első ízben átadtam azt Jézusnak. Olyan belső örömet éltem át, hogy azt gondoltam, én vagyok a világ legboldogabb embere. Ettől a naptól kezdve mindig nagy segítséget jelentett életutamon, amikor Ádám bácsi prédikált nekünk, vagy családlátogatáson keresett fel minket. Addigra már tudtam, hogy nem Ádám bácsi az, aki rajtunk segít, hanem ő Urunk engedelmes szolgája, és rajta keresztül Jézustól kapjuk meg a segítséget. Ádám bácsi jövele sosem történt rosszkor. Mindig feléledést érzékeltem a közelében. Amikor valakinek a szemébe nézett (ezt több testvér is megerősítette), ez egy olyan isteni jelenlét volt, hogy az ember azonnal teherként látta maga előtt a bűneit. Sohasem adódott olyan bűn, vagy probléma, amellyel kapcsolatban nem adott volna helyén való segítséget. Sok évvel ezelőtt azt kérdeztem tőle: „hogyan találja meg mindig a helyénvaló választ?” Az volt a válasza: „Mert a beszélgetés során nem csak meghallgatja az embereket, hanem ezalatt kéri is Istent, mutassa meg, hogy mit kell mondania válaszul.”

Sohasem érezte, hogy ő egy lépcsővel magasabban állna. Azt mondta, hogy lelkészi szolgálata alatt sok ember kereste fel, hogy előtte megvallják bűneiket. Ezek között voltan nagyon nehéz esetek is, de egyetlen egy eset sem volt, amellyel kapcsolatban azt tudtam volna mondani, hogy erre nem lettem volna képes én is, ha az Út kegyelme meg nem tartott volna engem. Az is ajándék volt, ha csak rövid látogatásra érkezett hozzánk, mert mindig tudta, hogy használja ki jól a rendelkezésre álló időt. Mindig kész volt arra, hogy meghallgassa a hozzá fordulókat, de a sok példázata és tapasztalata nagyon tanulságosak voltak. A közös imádság mindig nagy erőt adott nekem. Gyakran megfordultam a családjukban, néha átutazóban látogattam meg őket. Elbúcsúzásunkkor Ádám bácsi mindig azt mondta: „imádkozunk, mielőtt elbúcsúzunk!” Ez olyan erőt adott, amely elkísért engem, és az Úrra hagyatkozást jelentette számomra.

Ádám bácsi elmesélte, hogy özvegy édesanyja sok gond között tudta nevelni és még iskoláztatni gyermekeit [megj.: az első világháborút követő évekről van szó, amikor egy szegény sorban lévő szülők gyermekének gimnáziumba járása ritka volt, mint a fehér holló, Sch.H.] Sokszor emlegette, hogy amikor nagy szükségben volt a család, akkor édesanyjuk azt mondta: „Gyerekek gyertek térdeljünk le, és mondjuk el az Úrnak a gondjainkat.” Sohasem kellett csalódást átélniük. Megtanult mindennel

takarékosan bánni. Sokat lehetett tanulni tőle e téren is. Minden kis párdarabot ésszerűen fel tudott használni.”

Záró gondolatok: A fenti sorok természetesen nem tekinthetők Hecker Ádám (nekem is Ádám bácsi volt mióta csak megismertem) pályája teljes körű értékelésének, de nagyon hálás lennék az Úrnak, ha csak részben ilyen emléknymokat tudnék magam után hagyni.

Én magam is sokszor megfordultam a családnál egyetemi éveim alatt. Dr. Hecker Frigyes Hidason kezdte lelkészi szolgálatát, és nálunk lakott, miután én kollégista voltam Budapesten. Így szorosabb kapcsolatom volt a családdal, és gyakran voltam vasárnapi ebédvendég is a Felsőerdősorban.

Még ma is érzem azt a meleg, befogadó légkört, amely a családban uralkodott. Ebben nagy szerepe volt Gréti néninek, Ádám bácsi feleségének, aki mindig mosolyogva, szeretettel vette körül vendégeit.

A lelkészekről való megemlékezéskor általában méltatlanul kevés szó esik a lelkészfeleségekről, pedig nekik döntő szerepük van férjük gyülekezeti szolgálatának „háttér-biztosításában”. Különösen igaz volt ez a II. világháborút követő években. A lelkészek nagyon kis jövedelemmel rendelkeztek. Gyakran a paraszti munkából élő testvéreknél vállaltak besegítést a munkacsúcok (aratás) lebonyolításánál, hogy a családjuk számára a legszükségesebb élelmiszereket biztosítani tudják. Az általában sok gyermekes családok „menedzselése” a lelkészfeleségek feladata volt. Ilyen feleség volt Gréti néni is. Akinek nem volt látványos gyülekezeti munkája, de neki kellett irányítani a család működését, Ádám bácsi gyakori utazásai során is.

Amikor hálásan gondolunk vissza lelkészeink áldott szolgálatára, tudnunk kell, hogy mögöttük/mellettük mindig állt egy áldozatvállaló imádkozó, szerető társ, a feleségük is.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Bizalom

Kezem
a kezedbe teszem,
rád bízom magam,
Istenem.

Lábam
a lábnyomodba lép,
nem rémít már
a messzeség.

Szívem
szerelmed tölti be,
üdvösségemnek
Istene.
Ámen

H AJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

*Eljön egyszer a nap - hamar elérkezik a mi Urunk Jézus Krisztus napja.
Akkor majd megérted életedet, és örülni fogsz minden nehézségnek, amelyet
valaha is megéltél. Akkor majd hálát adsz önmagadért és másokért,
a jelenért és a múltért.*

CH. BLUMHARDT

Mostantól fogva?

A pokolba vezető út a jóra való szándékkal van kiköveztve – e legkülönbözőbb nyelvekben megtalálható közmondás nem egy *javíthatatlan ember cinikus élettapasztalatának* a szüleménye, hanem mély keresztényi felismerést fejez ki. Az, aki az év fordulóján nem képes másra, mint hogy számba veszi az általa elkövetett rossz cselekedeteket, s elhatározza, hogy mostantól fogva jobban fog igyekezni – mennyi ilyen mostantól volt már! –, az még teljes mértékben a pogányság rabja. Az ilyen ember úgy véli, a jóra való törekvés már új kezdet, tehát azt gondolja, hogy ő egyedül is képes újat kezdeni, amikor csak akarja. Ez azonban veszélyes önámítás. Egyedül Isten kezdhet újat az emberrel, ha úgy tetszik neki, de nem az

ember Istennel. Ezért az ember nem képes arra, hogy újat kezdjen, csak imádkozhat ezért. Amikor az ember önmagában van, és önmagából kiindulva éli az életét, akkor mindig csak a régi, az elmúlt jön elő. Egyedül ahol Isten van, ott van az új, a kezdet. Istennek nem lehet parancsolgatni, az ember mindössze imádkozhat az új kezdetért. Az ember azonban csak akkor tud imádkozni, ha megérti, hogy valamire magától nem képes, hogy a határaiba ütközik, és kezdeni valaki másnak kell.

DIETRICH BONHOEFFER: JÖJJ VELEM

Ki vagyok én?

„De most így szól az ÚR, a te teremtőd, Jákób, a te formálód, Izrael:

Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!”

Ézsaiás 43:1

Hadd nevezzem a férfit, akiről szólni szeretnék, Dömének. Már két éve nyugdíjban volt, de sehogy sem tudott megbarátkozni új életformájával. Nem tudott magával mit kezdeni: hol túlnyüzsögte az idejét, hol magába roskadva ült, teljes tétlenségben. Hiányzott a megszokott életforma, munkája. Felesége, aki egészségügyi dolgozó volt, kedvesen mondta is neki: „Tudod, neked pensionitised, nyugdíjas betegséged van.”

Amikor a volt munkahelye háromnapos kirándulást szervezett, őt is meghívták, de nem akart elmenni. Felesége azonban kérlelte, mert látta, hogy szüksége van a férjének, hogy újra a régi barátai, munkatársai között legyen, és kimozduljon a nyugdíjas betegségéből. Döme tehát elhatározta, hogy elmegy.

El is ment, de az első este döbbenetesen vette észre, hogy az életmentő gyógyszereit - cukor- és szívbeteg volt - otthon felejtette. Rövid tusakodás után nem maradt más hátra, mint gyorsan felöltözött, kiosont a szobából, és az első alkalmas vonattal hazament.

Éjjel volt már, majdnem éjfél, amikor óvatosan belopódzott a lakásukba. Nem akarta megijeszteni és felébreszteni a feleségét. A neszezésre párja mégis fölébredt, és riadtan kikiáltott a hálószobából.

- Ki az?

Döme csak annyit felelt: „Én”.

Felesége még biztos nem ébredt fel egészen, vagy nem ismerte meg a félig suttogó hangot, mert még riadtabban kérdezte:

- Ki az az én?

- Én vagyok, Döme - válaszolta, majd elpanaszolta, mi történt. Felesége rögtön hozta a vizet, gyógyszert, lefektette a férjét, betakargatta, aztán ő is visszafeküdt.

Döme barátunk pedig elalvás előtt arra gondolt, amit a felesége átkiáltott a másik szobából, hogy „ki az az én?” Rádöbbsent, hogy ő most már az élete utolsó negyedét éli: hát ki is ő valójában? *Ki az az én*, aki itt fekszik ebben az ágyban? Ki ez az én? Az, akinek mondja magát, az aki benne van a személyi igazolványában fényképestül, öregestül, az, akinek mások hiszik? Az, akinek a szomszédai ismerik: a barkácsoló Döme, akit elbúcsúztattak a munkahelyén, hogy ilyen-olyan-amolyan aranykezü kolléga? Vagy az, akinek az egyik szomszédja azt mondta: „Bolond, vén öregember vagy”; vagy akinek az unokája azt mondja, hogy Tatóka. Ha bátyjára gondolt, aki iszákos és tehetetlen, lehetetlen fráter, akkor úgy érezte, hogy annál különbb; ha a híres egyetemi professzor öccsére, akkor úgy érezte, hát bizony, mellette nulla. Kicsoda ő valójában?

Eszébe jutott gyermekkorra, el is mosolyodott a sötétben. Már akkor is ilyen mindent kutató ember volt, meg akarta keresni a hagymában a hagymát. Egyszer elcsent egyet édesanyja konyhájából, és elkezdte bontani, bontani, de mindig csak hagymahajat talált, azaz a hagymahaj alatt is hagymahajat. Lebontotta a hagymát a közepéig. A nagy hagymaszagra jött be az édesanyja. Emlékezett, hogy az édesanyja felkiáltott: „Jaj de bűdöset csináltál, fiam, mit művelsz itt?” S ő azt mondta nagy ártatlanul: „Keresem a hagymában a hagymát, de nem találom!” - Most magát is lebontotta levelekre, de még mindig maradt a kérdés: ki vagyok én?

Aztán eszébe jutott, hogy még nem olvasta el a napi igét. Presbiter volt, hívő ember. Felgyújtotta az olvasólámpát, a kis Bibliája után nyúlt, elolvasta a napi igét a Lukács evangéliumából, a nagy halászat történetét (Lukács 5:1-11). Péter a teli csónak mélyén riadtan ránéz Jézusra, megrendülve, hiszen egész éjszaka nem fogtak semmit, és most tele van a hajó, és Jézus közelsége, lényé sugaras csodája annyira megigézi, hogy kiszakad belőle: „*Menj el tőlem, Uram, mert bűnös ember vagyok.*”

Ezt olvasván Döme hirtelen rádöbbsent arra, hogy ki is ő valójában. Arra gondolt, hogy ha Simon Péternek előzőleg valaki azt mondta volna: „Hallod, te öreg halászmester, de nyomorult, rongy, bűnös ember vagy te!...” - Péter fölvetette volna az evezőt, és biztos, hogy alaposan megkergeti az illetőt. És most ő vallja meg Jézusnak: *én bűnös ember vagyok.*

És itt döbbsent rá az öreg nyugdíjas, hogy *egyetlen Valaki* a mérték, akinek a közelében megtudhatjuk, valami fogalmunk lehet arról, hogy

ki vagyok én. Ember, bukdácsoló, nyomorult, merjem kimondani, sokszor bizony senkiházi, olyan, amilyen. Amilyennek átélte magát Jézus közelében Simon Péter, a becsületes halászember, aki előtte becsületsértésnek vette volna azt, amit most magáról állít Jézusnak. Jézust mintának, prototípusnak, mértéknek, kánonnak adta az Isten, hogy ne az öccséhez, bátyjához, szomszédjához, önmagához, eddigi tetteihez mérje magát az ember, hanem az egyetlen igaz Mércéhez.

Az öreg presbiternek eszébe jutott az is, hogy noha Péter azt mondta: „*Menj el tőlem*”; Jézus mégis közelebb hívta magához, és azt mondta neki: „*Mostantól kezdve emberhalász leszel*”. Mennyit csetlett-botlott, tagadott, jajgatott, fogadkozott ez a Simon Péter, és Jézus Krisztus még sem zavarja el, mégse küldi el, hanem megtartja tanítványának, barátjának, testvérének! Amikor pedig feltámadása után Péter újra halászgat, és az Úr megjelenik a parton, Jézus nem azt kéri számon, hogy hányszor tagadta meg és hűtlenkedett, hanem csak annyit kérdez: „*Szeretsz-e engem?*” - és ő háromszor mondja: „*Te tudod, hogy szeretlek.*”

És akkor ott a csöndben, amikor újra eloltotta a villanyt, Döme azt mondta magában:

- Uram, te tudod, hogy az vagyok, aki vagyok. Most már én is tudom, hogy ki vagyok. A Te bukdácsoló, öreg barátod. Uram Jézus, a Te gyülekezetes öreg presbitered vagyok, aki naponként ezt meg ezt teszem, de naponként el tudnám neked újra mondani, hogy halálíg szeretlek Téged, és szeretni foglak...

Azután reggel, amikor fölébredtek, felesége a reggelinél ezt mondta Dömének:

- Tudod mennyire megijesztettél tegnap éjjel? Nagyon megijedtem, mert nem tudtam, hogy ki jött be a lakásba.

Döme csöndesen felet:

- Mama, én sem tudtam, hogy ki jött be a lakásba.

Felesége ránézett, és azt mondta:

- Mindig bolondozol, öreg!

- Most igazat mondtam, anya! Akkor én sem tudtam.

Felesége nem nagyon értette, s tréfásan megkérdezte:

- Most már tudod?

- Most már tudom. - Megsimogatta a felesége kezét, mert valóban tudta, hogy kicsoda. Jézus Krisztustól tudta meg egy különös éjjelen.

Mi az igazság?

„Hugenotta család vagyunk. Az őseink sokat szenvedtek a hitükért. Ma itt, Franciaországban a protestantizmus *állásfoglalás*. Kisebbség. Az ellenállás jelképe. Az igazság kereséséé. A meg nem alkuvasé.

Az öt gyermekemet én is így neveltem. Keressék meg az **igazságot!** Magániskolába jártak, egy vagyon volt a taníttatásuk, de volt miből. Fő, hogy megtalálják az igazságot, és szabad emberek legyenek, ne kösse őket gúzsba egy elmélet sem!

Ötükből egy sem érettségizett le. A lányok többször megbuktak, a fiam meg egyszerűen ott hagyta az iskolát, és elment egy tankhajóra matróznak. Az én fiam! A név egyetlen örököse! Tanulás helyett körbejárta a földet. Amikor számon kértem, hetykén azt mondta:

- Az az igazság, hogy az én személyiségemnek ez jobban megfelel, mint a kötöttségek.

A lányok húszéves koruk alatt mind férjhez szaladtak: az egyik Kanadába, egy velem egyidős, botrányos alakhoz. A másik Ausztráliába. Amikor a harmadik is férjhez ment, el sem mentem az esküvőjére. Egy ismerős meg epésen megkérdezte:

- Ő Afrikába megy talán férjhez? Van még két kontinens, neked meg még két gyereked. Látom a föld minden sarkába menekülnek előled.

Pedig Párizsban találhatott volna bőven férjet. Egyszerűen nem értem, miért kötött mindegyikük botrányos házasságot!

Jött egyszer egy levél a második lányomtól Ausztráliából.

„Az igazságot akarom megírni neked, papa. Azért jöttem ide férjhez, mert alig vártam már, hogy messzire kerüljek tőled. Te magad hirdetted: keressük az igazságot! Szerintem az igazság az, hogy te mindig zsarnok voltál mindnyájunkkal, és én most szabad lettem.”

A legkisebb lányom a szemembe mondta:

- Tudjuk ám az igazságot!, hogy te, papa nem is érettségiztél.

Vajon honnan tudta meg az igazságot? Én mindig azt mondtam nekik, hogy érettségiztem!

A fiamat és a családját már három éve nem láttam. Amiatt nem jön, mert a barátaikkal és azok családjával akartak egy hétvégét tölteni a nyaralónkban, de én nem engedtem. Az az igazság, hogy félttem: nehogy tönkremenjen valami a kezük alatt. Azóta a fiam nem jön haza, sem a családját nem hozza, mondván: legyenek boldog az üres házamban magam!

A húgomnak két gyereke van, a férje szőlőtermelő, ő tanítónő. Furcsa egy lélek. A tengerben laknak egy szigeten, ami különben drága nyaralóhely. A húgom két gyermeke egyetemmet végzett és doktorált. Nagyon szeretik a szüleiket. Ha egy hétig nem telefonálnak egymásnak, az már sok!

Ez a húgom olyan, mint egy kotlós. Csak három szobás a házuk, ebből egyet laknak a férjével. A másik kettőben tavasztól őszig befogad mindenkit. Itt-ott felszed szegény menekülteket, akik soha nem tudnának nyaralni menni. Ő gyerekestől két-három héti nyaraltatja őket, eteti és kirándultatja. Hol libanoni, hol magyar gyerekek visítanak az udvarán, a kertjében meg ingyen kempingezhetnek az ismerősök barátai és rokonai. Egész nyáron tele a kertje és a háza, főz rájuk, persze a maga pénzén. Mindenkit összeszed mondván: „Nem igazság, hogy üresen álljon két szoba, amikor sokmillió embernek nincs pénze nyaralni menni.” Ő nyaranta - mondja - legalább negyvenet ingyen nyaraltat a sokmillióból.

Ez a húgom múltkor, amikor kiszaladt a számon, hogy az öt szoba berendezve ott áll lesötétítve nálam (merthogy annak idején az öt gyerek miatt öt szobás nyaralót építettem), azt mondta:

- Ha kíváncsi vagy a véleményemre, öt vendégmunkás családot azonnal tudok hozni az öt szobád benépesítésére! Ugye, nyaralhatnak nálad egy-két hétig? Anyagi gondod úgy sincs...

Nyeltem egyet. Azért a nyaraló mégis az enyém, az az igazság, hogy az az én nyaralóm! Mit ugrálnának ott idegenek???

És ugyancsak a húgom, amikor a feleségem kocsiját feltörték, és abból kilopták a bundáját, azt mondta:

- Látod, ha a bunda árát elküldted volna a mozgássérülteknek, most nem kellene a biztosítóhoz szaladgálnod!

Ilyen a húgom.

Tavaly nyugdíjba mentem. Harmincöt évig voltam a bútorszalonnál reklámfőnök. Milliárdos üzleteket kötöttem. Pár hónapja visszamentem a céghez. Egy csomó új arc - be kellett mutatkoznom. Nekem!!!

- Á, ön itt dolgozott? - csodálkoztak.

A nevem, az én nevem, semmit nem mondott nekik!

A húgom erre azt mondta:

- Inkább azzal törődj, hogy a gyerekeid meg az unokáid áldják majd a nevedet! Miért, te nem tudtad, hogy csak egy kis pont voltál a vállalt életében?

Most mondtam volna neki az igazságot, hogy „bizony én ott nem kis pont voltam, hanem a motor...”

Így kaptam meg én az igazság bajnoka, mindenkitől az „igazságot”. Tudod nem így képzeltem. Harminc éve nem hittem volna, hogy az igazságok ennyifélék lehetnek - és főleg, hogy mindegyikkel fejbe lehet vágni!

Ezt nagyon elrontottam.”

Jézus azt mondja: Én vagyok az igazság...” (János 14:6)

Uram bocsásd meg, hogy mindig azt gondolom igazságnak, ami az enyém. Bocsásd meg, hogy éppen a tévigazságaim takarnak el téged, az egyedül Igazat azok előtt, akik keresik az igazságot. Segíts arra, hogy én is, ők is valóban téged, az Igazságot találjuk meg! Ámen.

RISKÓNÉ FAZEKAS MÁRTA

„TÜKÖR ÁLTAL - SZÍNRŐL SZÍNRE” CÍMŰ KÖNYVBŐL

Aki Krisztusban szeret

A szeretet... az erőfeszítés is,
hisz néha sziklát emel, ki szeret:
viselni társat, testvért, gyereket
emberfeletti vállalkozás... Mégis,
ki Krisztusé és Krisztusban szeret,
erős: kimozdít sziklát, - hegyeket!

FÜLE LAJOS

A színpalak mögött

*András így szólt: Van itt egy gyermek, akinél van öt árpakenyér
és két hal, de mi ez ennyi embernek? (János 6,9)*

Jól ismert annak a fiúnak a története, aki odaadta az ebédjét sokezer ember táplálására. Gyakran eltűnődöm viszont, ki készíthette a fiúcska ebédjét.

Jézus, amikor látta a rá váró hatalmas tömeget, tesztelte a tanítványát, Fülöpöt, megkérve, hogy találjanak élelmet a tömeg étkeztetésére. Ő azt válaszolta, hogy egy ember nyolc hónapnyi keresete sem lenne elég az

ötezer embernek való élelem vásárlására, nem beszélve az asszonyokról és a gyermekekről.

András végül talált egy fiút, aki hozott magával ebédet, „de mi ez ennyi embernek?” - kérdezte. Jézus kezében azonban ez az öt kis árpakenyér és két hal elegendő volt a sokaság számára, és még maradt is tizenkét teli kosárral.

Magam elé képzelem a fiú édesanyját, amint ebédet készít számára, szeretettel megformázza és kisüti a kis lepényeket, majd beteszi a halakkal együtt egy kis tarisznyába. Elképzelem, amint lelkiismeretesen felkészíti a fiát a napra, mit sem sejtve, hogy a fiú részese lesz a csodatévő Megváltóval való találkozásnak.

Miközben azon tűnődöm, vajon mit ér, amit én teszek Jézusért, azokra az emberekre gondolok, akik aznap gondoskodtak az alapanyagról Jézus csodájához. Jézus kezében az én színfalak mögötti hűségem is csodák tevékeny része lehet.

Urunk, áldd meg kicsiny, becsületes törekvéseinket, hogy részesei lehessünk másokat megáldó munkádnak! Ámen.

Még a szerény fáradozásunk is megváltoztathat életeket.

INGER. J. LOGELIN (WASHINGTON, USA)

Vezess, irányíts, formáld tetszésed szerint. Adj nekem tisztánlátást, Lelket és igazságot, hogy orcádhoz hasonlóvá váljak, és észrevegyék az emberek, hogy erőm tebenned van, és te pajzsom vagy.

M. S. RIEGER

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

*November 15-20 között ülésezett
a Közép- és Dél-európai Centrálkonferencia Bázelen.*

*November 18-án a Centrálkonferencia megválasztotta
új püspökét:
Dr. Stefan Zürchert
Felszentelésére a Bázeli Münsterben
2022. november 20-án került sor.*

